

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Utrecht, van 6 juni 2012 in zaak nr. 12/16303 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel.

Procesverloop

Bij besluit van 4 mei 2012 is de termijn van de aan de vreemdeling opgelegde bewaringsmaatregel verlengd met ten hoogste twaalf maanden. Dit besluit (hierna: het verlengingsbesluit) is aangehecht.

Bij uitspraak van 6 juni 2012 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Bij besluit van 4 mei 2012, ingaande op 6 mei 2012, is de termijn van de op 8 november 2011 aan de vreemdeling opgelegde bewaringsmaatregel verlengd met ten hoogste twaalf maanden.
2. In de aangevallen uitspraak heeft de rechtbank overwogen dat de einddatum van de termijn van zes maanden en de daarvan afgeleide ingangsdatum van de verlenging weliswaar – al dan niet als gevolg van een schrijffout – onjuist in het verlengingsbesluit staan vermeld, maar dat dit niet maakt dat het bestreden besluit onrechtmatig moet worden geacht en dat er na 5 mei 2012 geen grondslag meer voor de bewaring was. Daartoe is van belang dat het verlengingsbesluit vóór het verstrijken van de termijn van zes maanden aan de vreemdeling bekend is gemaakt en het doel en de strekking van het verlengingsbesluit, namelijk dat de bewaring direct aansluitend aan het verstrijken van de termijn van zes maanden zou worden voortgezet, ook voor de vreemdeling voldoende duidelijk waren, aldus de rechtbank.
3. In de enige grief klaagt de vreemdeling, samengevat weergegeven, dat de rechtbank, door aldus te overwegen, niet heeft onderkend dat de door de minister in het verlengingsbesluit genoemde ingangsdatum als uitgangspunt dient te gelden en niet de datum van verzending dan wel uitreiking van het verlengingsbesluit. Nu het verlengingsbesluit eerst op 6 mei 2012 is ingegaan, terwijl de termijn van zes maanden die de maatregel van bewaring maximaal mag duren, op 5 mei 2012 eindigde, ontbeert de maatregel van bewaring vanaf 5 mei 2012 een geldige titel. De maatregel is vanaf die datum dan ook onrechtmatig, aldus de vreemdeling.
- 3.1. Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), kan, indien het belang van de openbare orde of de nationale veiligheid zulks vordert, met het oog op de uitzetting, door onze minister in bewaring worden gesteld de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft.

Ingevolge het vierde lid duurt bewaring krachtens het eerste lid, onder b, of het tweede lid, in geen geval langer dan vier weken. Indien voorafgaande aan de beslissing op de aanvraag toepassing is gegeven aan artikel 39, duurt de bewaring krachtens het eerste lid, onder b, in geen geval langer dan zes weken.

Ingevolge het vijfde lid duurt de bewaring krachtens het eerste lid, onverminderd het vierde lid, niet langer dan zes maanden.

Ingevolge het zesde lid kan de bewaring krachtens het eerste lid, in afwijking van het vijfde lid en onverminderd het vierde lid, ten hoogste met nog eens twaalf maanden worden verlengd, indien de uitzetting, alle redelijke inspanningen ten spijt, wellicht meer tijd zal vergen, op grond dat de vreemdeling niet meewerkt aan zijn uitzetting of de daartoe benodigde documentatie uit derde landen nog ontbreekt.

3.2. Voor zover de rechtbank heeft overwogen dat een onjuiste vermelding in het verlengingsbesluit van de einddatum van de termijn van zes maanden en de ingangsdatum van de verlenging de bewaring niet onrechtmatig maakt, omdat het besluit vóór het verstrijken van die zes maanden is bekendgemaakt, heeft zij niet onderkend dat een bekendmaking van het verlengingsbesluit voorafgaand aan de in dat besluit vermelde ingangsdatum er niet toe leidt dat het besluit eerder dan die ingangsdatum in werking treedt. Voor zover de rechtbank heeft overwogen dat het doel en de strekking van het verlengingsbesluit voor de vreemdeling duidelijk waren, laat dit onverlet dat de vreemdeling er niet van behoefde uit te gaan dat de minister beoogde het verlengingsbesluit reeds op 5 mei 2012 in werking te laten treden. In het besluit heeft de minister immers uitdrukkelijk vermeld dat de vreemdeling op 6 mei 2012 zes maanden in vreemdelingenbewaring verbleef en dat het besluit op 6 mei 2012 zou ingaan.

De klacht van de vreemdeling is in zoverre terecht voorgedragen, maar de grief kan, gelet op het volgende, niet tot het daarmee beoogde doel leiden.

3.3. Met het opleggen van de maatregel van bewaring op 8 november 2011 eindigde de periode van zes maanden, bedoeld in artikel 59, vijfde lid, van de Vw 2000, op 5 mei 2012. Het verlengingsbesluit diende derhalve uiterlijk op 6 mei 2012 in te gaan. Nu de minister het verlengingsbesluit juist op die datum heeft laten ingaan, heeft hij de in artikel 59, vijfde lid, van de Vw 2000 bedoelde termijn tijdig verlengd. Van een onjuiste vermelding van de ingangsdatum van het verlengingsbesluit is geen sprake. De rechtbank heeft, gelet daarop, zij het op onjuiste gronden, terecht geoordeeld dat het verlengingsbesluit niet onrechtmatig is en dat er ook na 5 mei 2012 een grondslag was voor de bewaring.

De grief faalt.

4. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd, zij het met verbetering van de gronden waarop deze rust. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en
mr. H.G. Sevenster en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van
M.E. van Laar LLM, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

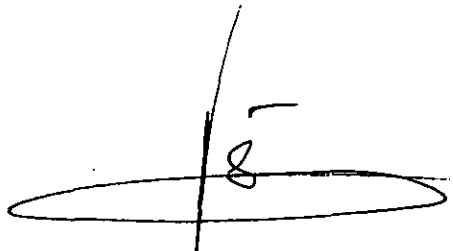
w.g. Van Laar
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 september 2012

551-665.

Verzonden: 5 september 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal line through it, and a small '8' or 'e' to the right.

mr. H.H.C. Visser